

خطبه‌ی اول - «بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ بَارِئِ الْخَلْقِ أَجْمَعِينَ بَاعِثِ الْأَنْبِيَاءَ وَ الْمُرْسَلِينَ ثُمَّ الصَّلَاةُ وَ السَّلَامُ عَلَى سَيِّدِنَا وَ نَبِيِّنَا خَبِيبِ إِلَهِ الْعَالَمِينَ أَبِي الْقَاسِمِ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ الطَّاهِرِينَ الطَّاهِرِينَ الْمَعْصُومِينَ الْمُقَرَّبِينَ الْمُتَنَجِّبِينَ وَ لَا سَيِّئًا بَقِيَّةَ اللَّهِ فِي الْأَرْضِينَ فَاللَّعْنَةُ الدَّائِمَةُ عَلَى أَعْدَائِهِمْ أَجْمَعِينَ.

اوصیکم عباد الله بتقوى الله و نظم امرکم.خودم وشما نمازگزاران را توصیه میکنم به تقوای الهی و ترک معصیت.

نگه داشتن عمل

قال الباقر(ع) «الْإِبْقَاءُ عَلَى الْعَمَلِ أَشَدُّ مِنَ الْعَمَلِ».

در کتاب کافی از امام باقر علیه السلام روایت شده: نگاه داشتن عمل سخت‌تر از انجام دادن عمل است. از حضرت پرسیدند نگاه داشتن عمل چگونه است؟

حضرت فرمودند: مردی به دیدار برادران دینی یا اقوام خود می‌رود، یا بخشش و انفاق میکند، فقط برای خدایی که شریک ندارد،

برای او ثواب عمل نیک پنهانی نوشته می‌شود. فرداش میاد و تعریف میکنه، پس پاک می‌شود و برای او ثواب عمل نیک آشکارا می‌نویسند.

پس فردا میاد جای دیگه تعریف میکنه. پس کلا پاک می‌شود.

اما ترس از اینکه ریا میشه هم نباید مانع از انجام عملی شود.

این هم یکی از وسوسه شیطان است. گاهی میگویند شما چرا مثلا فلان عمل نیک را انجام نمی‌دهید؟ می‌گوید می‌ترسم ریا بشود. حتی بعضی‌ها نماز نمی‌خوانند! نماز واجب را. می‌گوییم چرا نماز نمی‌خوانید؟ می‌گوید من می‌ترسم ریا بشود. ریاشدن بدتر از ترک نماز که نیست. این وسوسه شیطان است.

پس خوف ریا مانع نشود از اینکه انسان عمل خوب را انجام بدهد. مشرف می‌شوید حرم مطهر، می‌روید در یک مسجد، حالت ذکر و خشوعی دارید، گریه‌تان می‌آید، می‌خواهد اشکتان جاری بشود، خودتان را نگاه دارید بگویید نه، می‌ترسم ریا بشود! نه آقا، گریه کن، توسل کن، توجه کن. ریا اینجا معنی ندارد، برای رضای خدا انجام بده. پس خوف ریا به صورت وسوسه شیطان در دل انسان اثر نگذارد که انسان آن عمل را ترک کند.

نکته دوم این است که بعضی از کارها اهمیتش به ظهور و بروز است.

گاهی اوقات شما کاری را انجام می‌دهید، برای اینکه دیگران یاد بگیرند؛ عیبی ندارد، این کار را علنی انجام بدهید.

مرحوم آقا شیخ هاشم قزوینی مثال می‌زدند، میگفتند گاهی اوقات بعضی کارها را بکنید، برای اینکه مردم ببینند. می‌فرمودند شعائرالله خصوصیتش همین است، برای این است که جلوی چشم‌ها باشد، دیده بشود. این نماز جماعت پرشکوه اگر چنانچه دیده بشود، در تلویزیون بیاید، همه مردم ببینند، این خیلی اهمیتش بیشتر است.

بنابراین، بعضی از کارها را باید انجام داد، برای اینکه تعلیم دیگران باشد، برای اینکه بروز و ظهور شکوه آیین اسلام و اعمال اسلامی باشد.

عظمت ماه رجب

ماه رجب، بهار عبادت و تضرع و توسل الی الله است. این ایام عبادت را - این ماه رجب را، ماه شعبان را و بالاتر، ماه رمضان را - دست کم نباید گرفت ماه رجب و ماه شعبان و ماه رمضان، عید بندگان صالح خدا و اولیاءالله

محسوب می‌شود؛ چون وقتِ مناجات و تضرّع و توجّه به حضرت ربّ الارباب است... هر فرصتی را برای استحکام رابطه بین «عبد» و «رب» باید مغتنم شمرد؛ و فرصت ماه رجب، از این فرصت‌هاست اینک از پیغمبر مکرم اسلام نقل شده است که فرمود:

«اللّهُمَّ بَارِكْ لَنَا فِي رَجَبٍ وَ شَعْبَانَ». این ماه و ماه شعبان، گذرگاه مؤمنان به سوی ماه ضیافت الهی - ماه

مبارک رمضان - است

اولین چیزی که در این ایام و بعد در ایام ماه مبارک شعبان، بالاخره در پله‌ی سوم و بالاتر در ماه مبارک رمضان باید مورد توجه یکایک ما قرار بگیرد - هر جا هستیم - اصلاح خود و زدودن غفلت‌ها و ظلمت‌ها از دل خود باید باشد؛ اصل این است

هر کدامان در هر جا که هستیم، همت اولمان باید بر تکمیل نفس و تهذیب نفس و ساختن باطن و متحلی شدن به حلیه‌ی اخلاق الهی و معنوی باشد. در همین ماه رجب مشاهده کنید که چه کوششی در ادعیه‌ی این ماه و ادعیه‌ی دیگر میشود، تا انسان در باطن و در قلب خود متحول بشود.

ترک معصیت، مهمترین مراقبه ربیع المعنویة

مهمترین مراقبه‌ی در ربیع المعنویة یعنی سه ماه نورانی رجب، شعبان و رمضان المبارک، این است که انسان مراقب باشد در این ماه‌ها مرتکب معصیت، چه صغیره چه کبیره، نشود. یعنی وقتی ماه رجب به اتمام می‌رسد انسان محاسبه کند که حتی یک گناه صغیره هم از او سر نزده باشد.

اهانت و بدگویی نسبت به مؤمنین نداشته باشد، ایذاء مؤمنین نکرده باشد، چشم، گوش و زبانش دچار انحراف نشده باشد و در اختیار خدای متعال باشد. مؤمن باید این‌طور باشد. یکی از صفات متقین این است که مراقبه می‌کنند تا از آنها تخلفی سر نزده باشد. استاد بزرگوار می‌فرمود فرق معصوم، که این قدر نزد خداوند محترم است، با بقیه این است که در همه عمرش یک بار هم از حریم الهی تخلف نکرده است.

با ترک گناه، انسان می‌تواند به حقیقت و باطن این ماه ورود کند، اسرار این ماه به روی وی گشوده شود، به آن معرفت‌ها و روزی‌های باطنی که برای رجبیون و اهل این ماه مقرر شده است برسد و آن نسیم‌های رحمت به‌سمت وی بوزد.

رسیدن به حقیقت صلوات، غایت مراقبه در ربیع المعنویة

ممکن است انسان با یک گناه، اعمال خود را حبط کند؛ گاهی انسان چهل سال زحمت می‌کشد و یک گناه همه را زایل می‌کند.

انسان باید تلاش کند که اگر هم خدای نکرده لغزشی اتفاق افتاده باشد، آن را با کفّارات و با استغفار مداوم و عدم اصرار، تدارک کند. مهمترین و مؤثرترین کفّاره بر گناهان، صلوات بر نبی اکرم (صلی الله علیه وآله) و اهل بیتشان (علیهم السلام) است که مداومت موجب طهارت نفس می‌شود که سرّش در زیارت جامعه کبیره بیان شده است: «جَعَلَ صَلَاتَنَا عَلَيْكُمْ وَ مَا خَصَّنَا بِهِ مِنْ وَلَايَتِكُمْ طِيبًا لِحُلُقِنَا وَ طَهَارَةً لِنَافْسِنَا وَ تَزْكِيَةً لَنَا وَ كَفَّارَةً لِدُنُوبِنَا».

صلوات، این چهار خاصیت را دارد؛ طهارت نفس- تزکیه نفس-خوش خلقی

با صلوات، تدارک گناه می‌شود و کفاره گناهان است. این ذکر انشاء الله ما را به حقیقت صلوات (که اصلی‌ترین راهکار رسیدن ما به غایت خلقتمان یعنی مقام خلیفه الهی و اتصاف وجودی به اسماء و صفات الهی است) می‌رساند. حقیقت صلوات در این آیه شریفه معروف نهفته است:

«إِنَّ اللَّهَ وَمَلَائِكَتَهُ يُصَلُّونَ عَلَى النَّبِيِّ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا صَلُّوا عَلَيْهِ وَسَلِّمُوا تَسْلِيمًا» (احزاب: 56)؛ این حقیقت صلوات بلکه حقیقت ایمان است؛ چون خدای متعال صریحا می‌فرماید، حقیقت ایمان، چیزی جز اطاعت نظری و عملی از محمد و آل محمد صلی الله علیه و آله نیست:

زیارت‌نامه‌ی ویژه امام حسین (ع) در ماه رجب

زیارت امام حسین علیه السلام که در اول ماه رجب خوانده می‌شود زیارت فوق‌العاده‌ای است، تعبیری در این زیارت است که:

«لَبَّيْكَ دَاعِيَ اللَّهِ، إِنْ كَانَ لَمْ يُجِبْكَ بَدَنِي عِنْدَ اسْتِغَاثَتِكَ وَ لِسَانِي عِنْدَ اسْتِئْصَارِكَ، فَقَدْ أَجَابَكَ قَلْبِي وَ سَمْعِي وَ بَصَرِي». این تعبیر «لَبَّيْكَ دَاعِيَ اللَّهِ»، انگار به این معنا است که امام حسین علیه السلام در آغاز این سه ماه ما را به خدا دعوت می‌کنند. این دعوت حسینی (ع)، خیلی از آن روایت «مَلِكِ دَاعِي» که بزرگان روی آن تأکید کردند مهم‌تر است و بشارت مهم‌تری است.

یک‌موقعی، یک ملکی از آسمان هفتم صدا می‌زند، یک‌موقعی، سیدالشهداء علیه السلام در آغاز ماه رجب ما را به ورود به ضیافه الله دعوت می‌کند.

بنابراین، این ماه، ماهی است که با دعوت خاص الهی ما به ضیافت فرا خوانده شدیم.

شروع سلوک ما که از این ماه است، با امام حسین علیه السلام است و سیرمان هم با سیدالشهداء (علیه السلام) است؛ به همین دلیل زیارت امام حسین (علیه السلام) از اول ماه رجب تا آخر ماه مبارک رمضان و حتی شب‌های قدر و شب عید فطر توصیه اکید شده است؛ زیرا به مقتضای عبارت «وَ إِيَابَ الْخَلْقِ إِلَيْكُمْ وَحِسَابُهُمْ عَلَيْكُمْ» در زیارت جامعه کبیره به حضرت سیدالشهداء در زیارت روز عرفه عرض می‌کنیم: «فَالنَّفْسُ غَيْرُ رَاضِيَةٍ بِفِرَاقِكَ».

خروج آفاقی سیدالشهداء از مدینه به مکه، در ۲۸ رجب المرجب ظاهرا متناسب با همین سیر انفسی ما در محضر ایشان است.

سیر انفسی با حضرت هم تنها با عنایات امام زمان عجل الله فرجه الشریف است به همین جهت می‌بینیم ادعیه نقل شده از امام عصر علیه السلام در ماه رجب بیشتر از سایر ماه‌های سال است.

آنقدر که دعا در ماه رجب از امام زمان علیه السلام نقل شده است در هیچ ماهی نیست حتی ماه مبارک رمضان. معلوم می‌شود امام زمان سلام الله علیه به دعا‌های ماه رجب اهتمام ویژه دارند.#

انشاء خداوند به ماه توفیق درک درست ماه رجب خصوصا اعتکاف در این ماه را عنایت فرماید به برکت صلوات بر محمد و آل محمد.

بسم الله الرحمن الرحيم والعصر.

إِنَّ الْإِنْسَانَ لَفِي خَسْرٍ. إِلَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ

و تَوَاصَوْا بِالْحَقِّ وَ تَوَاصَوْا بِالصَّبْرِ صدق الله العلی العظيم

- خطبه‌ی دوم -- بسم الله الرحمن الرحيم الحمد لله رب العالمين و الصلوة و السلام على سيدنا و نبينا ابى القاسم المصطفى محمد و على آله الأطيبين الأطهرين سيما بقیة الله فى

الأرضين و صلّ على علی امیرالمؤمنین و فاطمة الزهراء سيدة نساء العالمین و صلّ على الحسن و الحسین سیدی شباب اهل الجنة و على علی بن الحسین و محمد بن علی و جعفر بن محمد و موسى بن جعفر و علی بن موسى و محمد بن علی و علی بن محمد و الحسن بن علی و الخلف القائم المهدی حججك على عبادك و امانك فى بلادك و صلّ على ائمة المسلمين و حماة المستضعفين و هداة المؤمنين.

بار دیگر خودم و شما نمازگزاران را دعوت میکنم به ترک معصیت.

اسلام هراسی" راهبرد دائمی استکبار در سالهای پس از انقلاب اسلامی بوده و تبدیل به سیاست مستمره صهیونیزم جهانی شده است.

در سالهای اخیر و خصوصا پس از رشد و بالندگی اسلامگرایی و بویژه گفتن مقاومت، اقدامات دشمنان در این عرصه بیشتر شده است.

تکرار اهانت به مقدسات توسط شارلی ایدو در فرانسه و تکرار قرآنسوزی در سوئد و تحریم سپاه پاسداران ما این نیروهای موثر در انقلاب قطعاتی از جورچین همین فعالیت هاست.

به ایام الله دهه مبارک فجر نزدیک می شویم. جشنهای امسال باید باشکوه تر و کیفی تر برگزار شود. خصوصا اینکه دشمن یکی از اصلی ترین راهبردهای خود را دو رویکرد "کتمان" و "تحریف" در برابر عظمت واقعه انقلاب اسلامی قرار داده است از این رو "ذکر ایام الله" و "جهاد تبیین" دو راهبرد مقابله در برابر دشمن است.

رهبر حکیم انقلاب اسلامی طی سالهای گذشته درباره ذکر ایام الله و بزرگداشت روزهای خدایی خصوصا دهه مبارک فجر رهنمودهای راهگشایی را بیان کرده اند.

انقلاب اسلامی و روزهای بزرگ تاریخ ساز

«ایام الله، روزهای جلوه‌ی ویژه‌ی خدای متعال است؛ گاهی نیت مردم، همت مردم، اراده‌ی مردم، یک چنین روزی را می آفریند»

«روزهای بزرگ هر کشوری و هر ملّتی آن روزهایی است که یک حادثه‌ی الهی به وسیله‌ی مردم و با دست مردم در آن انجام گرفته است.

ذَکَرُهُمْ بِآیَامِ اللَّهِ؛ خداوند متعال در قرآن دستور میدهد به پیغمبر که آنها را به یاد ایام الله بینداز. ایام الله همین روزهای بزرگ تاریخ ساز است... نباید بگذاریم که این حوادث به دست فراموشی سپرده بشود.

انقلاب اسلامی ملّت ایران در مسیر حرکت خود، ایامی را رقم زده که دست قدرت خداوند در پیروزی مردم با ایمان نمایان شده است، روزهایی از جنس خدا، روزهایی ملقب به ایام الله؛ روزهایی همچون:

قیام ۱۵ خرداد ۴۲ در اعتراض به دستگیری امام خمینی.

قیام مردم قم در ۱۹ دی سال ۵۶ در اعتراض به مقاله‌ی اهانت آمیز به امام خمینی.

قیام مردم تبریز در ۲۹ بهمن ۵۶ در چهل شهدای ۱۹ دی قم.

واقعه‌ی کشتار مردم در روز ۱۷ شهریور ۵۷ توسط رژیم طاغوت.

و تمامی روزهای خونین انقلاب روز ۲۶ دی و فرار شاه از ایران .

بیعت نیروی هوایی ارتش با امام خمینی در ۱۹ بهمن سال ۵۷ .

تمام روزهای دهه‌ی فجر و روز ۲۲ بهمن که انقلاب در آن روز پیروز شد. انقلاب اسلامی پس از پیروزی نیز

«روزهای نقطه‌ی عطف تاریخ و روزهای تاریخ‌ساز» را به‌همراه آورد و بسیار رقم خورد

یک روزهایی است که انسان دست قدرت خدا (یدالله) را در حوادث مشاهده می‌کند. «

روز رأی ۹۹ درصدی مردم به‌جمهوری اسلامی در ۱۲ فروردین ۵۸،

روزهای هشت سال دفاع مقدس،

تسخیر لانه‌ی جاسوسی آمریکا در ۱۳ آبان ۵۸،

حضور بی‌نظیر مردم در انتخابات در دوران انقلاب اسلامی،

حماسه‌ی نهم دی ۸۸ روز تشییع شهید خُجی،

حضور میلیونی مردم در تشییع شهید سپهبد حاج قاسم سلیمانی

و روز سیلی موشکی سپاه و حمله به‌پایگاه آمریکایی عین‌الاسد در دی ماه ۹۸ .

از همان ایامی است که «نشانه‌اند، دلیل راهنند.» تا ما به‌قدرت الهی ایمان بیاوریم.

یوم الله ؛ روز بیرون آمدن دست قدرت خدا

بنابراین یوم الله روزی است که «دست قدرت خدا را انسان در حوادث مشاهده میکند... روزهای تاریخ‌سازند،

روزهای عادی نیستند.» و از این‌رو شایسته یاد و بزرگداشت هستند چرا که «روزها تمام میشوند، لکن تأثیرات این

روزها در زندگی ملت‌ها باقی میمانند؛

در روحیه‌ی ملت‌ها، در منش ملت‌ها، در مسیر ملت‌ها، آثاری که این روزها باقی میگذارند آثار ماندگار و بعضاً

جاودانه است.»

توطئه فراموشی

این روزهای با عظمت و مردان و زنان تاریخ ساز آن، پیشران‌های مهم ایمانی و فرهنگی جامعه‌ی اسلامی بوده

و هر کدام نشانه و بروز و ظهوری از قدرت الهی انقلاب اسلامی هستند.

«[ایام الله] هر کدام یک مشعلی هستند که از نظر جریان باطل باید خاموش بشوند. جریان باطلی که در مقابل

شما، در مقابل این ملت، در مقابل این انقلاب قرار دارد، این مشعلها را برنمیتابد؛ اینها را باید نابود کند، مشعلها را

خاموش کند.

از همان روزهای نخستین پیروزی انقلاب اسلامی تا به‌امروز، دشمنان تلاش کرده‌اند تا با روش‌های مختلف،

نقاط قوت نهضت انقلابی مردم ایران از جمله ایام‌الله را کتمان و انکار کنند:

«راهبرد جریان باطل، کتمان ایام‌الله یا کم‌رنگ کردن این‌جور حوادث است. راهبرد جریان باطل این است که

نگذارد این جور روزها، این جور حادثه‌ها زنده بمانند، نورافشانی کنند. از نظر جبهه‌ی باطل این ایام غالباً کتمان

میشوند یا انکار میشوند.

در واقع راهبرد دشمن در مواجهه با این ظرفیت و پشتوانه‌ی عظیم دینی انقلاب اسلامی مبتنی بر «فراموشی» است:

«یک عده‌ای سعی میکنند این یوم‌الله‌های حساس این روزها را به‌دست فراموشی بسپارند، مسائل دیگری را مطرح کنند، شاید بتوانند این یاد این یوم‌الله بزرگ را تحت‌الشعاع قرار بدهند.

وظیفه قرآنی در مقابل جریان کتمان

اما در مقابل راهبرد جنگ تمام عیار جریان باطل، نیروهای مومن و انقلابی و حزب‌اللهی چه وظیفه‌ای دارند و ما در این مبارزه تاریخی جریان حق و باطل، چه رسالتی داریم و چگونه باید عمل کنیم؟

خداوند درباره‌ی مؤمنان می‌فرماید: **«ذَكَرَهُمْ بِأَيَّامِ اللَّهِ»** به‌مؤمنان «ایام‌الله» را یادآوری کن، **«اهمّیتِ ایام‌الله در اینجا معلوم میشود که موسی پیامبر عظیم‌الشأن الهی مأمور است که ایام‌الله را به‌یاد مردم بیاورد. بعد می‌فرماید:**

إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّكُلِّ صَبَّارٍ شَكُورٍ. ایام‌الله آیه‌اند، نشانه‌اند، دلیل راهند. برای چه کسانی؟ برای کسانی که این دو صفت را دارند: صبارند و شکورند. »

«قرآن ما را تعلیم میدهد؛ این یادهایی که در قرآن شده است: **وَ اذْكُرْ فِي الْكِتَابِ اِبْرَاهِيمَ؛ وَ اذْكُرْ فِي الْكِتَابِ مُوسَى؛ وَ اذْكُرْ فِي الْكِتَابِ اِدْرِيسَ؛ وَ اذْكُرْ فِي الْكِتَابِ مَرْيَمَ؛** نباید بگذاریم فراموش بشود. قرآن به‌ما یاد میدهد که اینها را به‌یاد بیاور، اینها را تکرار کن.

یادآوری و به‌خاطرآوردن نعمت‌های الهی و به‌رخ کشاندن عظمت ایام‌الله و فرصت‌ها و دستاوردهایی که جبهه حق دارد کمک می‌کند تا با توطئه‌ی فراموشی و انکار مقابله شود:

«شاید ده مورد یا بیشتر در قرآن این جوری دارد: **وَ اذْكُرْ، وَ اذْكُرْ.**

یک جاهایی هم که کتمان میکردند، پیغمبر خدا مأمور میشود از زبان اینها بیرون بکشد: **وَ سَأَلَهُمْ عَنِ الْقَرْيَةِ الَّتِي كَانَتْ حَاضِرَةَ الْبَحْرِ** مخفی میکنید قضیه‌ی روز «سبت» را؟ از آنها بپرس قضیه‌ی آن تقابلی که با خدا می‌خواستید انجام بدهید، سر خدا را کلاه بگذارید و خدای متعال شما را به‌قرّده و خنازیر تبدیل کرد. می‌خواهید یادمان برود و ندانیم؟ **وَ سَأَلَهُمْ عَنِ الْقَرْيَةِ الَّتِي كَانَتْ حَاضِرَةَ الْبَحْرِ؛** از آنها بپرس و جواب بگیر؛ این منطق قرآن است.

شکر یوم الله موجب طلوع یوم الله دیگر می‌شود

براساس این راهبرد برآمده از بینش قرآنی، اینکه انسان «ایام‌الله» را بتواند بشناسد و نسبت به‌آنها شکرگزاری داشته باشد، همواره کمک خواهد کرد تا «ایام‌الله» دیگری پدید آورده شود:

؛ باید شما شکرگزار ایام‌الله باشید. اگر واکنش درست و شاکرانه نشان دادید از آنچه که خدای متعال به‌شما داده است، خدای متعال به‌شما پیروزی‌های بیشتری را در آینده خواهد داد.

از سوی دیگر «هرکدام از این ایام‌الله، از این روزهای به‌یادماندنی، روزهایی که در آن جلوه‌ای از عظمت و انسانیت و فداکاری درخشیده است، وقتی که در هر سال تکرار میشود و به‌آن توجّه میشود، ذخیره‌ای بر ذخایر انقلاب افزوده میشود، استحکام بیشتری به‌پایه‌های انقلاب داده میشود.

سخنم را کوتاه کنم عزیزان ایام الله و حوادث تحول آفرین تاریخی، سرمایه‌ی مردم مؤمن و انقلابی ایران است و «این را باید زنده نگه بداریم، این یک ثروت است

به باور برخی از کارشناسان، اگر انقلاب اسلامی در سال 1357 رخ نداده بود، ایران در سال‌های 1367 رسماً هویت اول خود یعنی تشیع را از دست داده بود و رسماً بهایی مسلک شده بود؛ و به احتمال زیاد در سال‌های بعد، هویت دوم یعنی انسجام سرزمینی خود، را از دست می‌داد و دیگر روی نقشه جغرافیایی غرب آسیا، سرزمینی به نام ایران وجود نداشت و نهایتاً منطقه‌ای محدود را به نام ایرانستان می‌شناختند.

عزیزان، مطالعه وضعیت کشور در زمان رژیم شاه، گویای این است که با تداوم رژیم شاه، اوضاع کشور در سطح کلان و اقتصاد و معیشت مردم در سطح خرد، نه تنها بهبود نمی‌یافت، بلکه وخیم‌تر هم می‌شد.

عزیزان توجه به این نکته خیلی ضروری است که پیشرفت هر کشوری در سایه خودباوری و خودشکوفایی میسر است و در شرایطی که رژیم شاه با تقلید کورکورانه از غرب در صدد بود تا در خودآگاه و ناخودآگاه ایرانیان، «ما نمی‌توانیم» و برتری فرهنگ، تمدن و تکنولوژی غرب را حک کند، اقدام برای توسعه و پیشرفت کشور به مراتب دشوارتر بود. انقلاب اسلامی، در حالی پیروز شد و موفق به تشکیل و پایداری نظام سیاسی شد که کشور این‌گونه وضعیتی داشت.

خدایا در این ماه رجب ماه رحمت و مغفرت ما را ببخش و پیامرز

فرج آقا امام زمان هرچه سریع تر برسان

طول عمر و عزت به مسئولین نظام و انقلاب خاصه مقام معظم رهبری عنایت بفرما

به جوانان ما امید و کار و عزت و سلامتی عنایت بفرما.

نسل ما را با معارف اهل بیت آشنا بگردان.

باران رحمت را بر ما نازل بگردان.

در پایان از حضور یکایک شما خواهران و برادران، مردم خوب و شهیدپرور شهر زاوین و روستاهای اطراف و مسئولین محترم و خدوم بخش زاوین تقدیر و تشکر میکنم. خصوصاً خانواده محترم فرودنژاد که مراسم سالگرد عزیزشان را اینجا گرفتند. خداوند همه اموات را بیامرزد خواصاً مرحومه فرودنژاد را با اهل بیت محشور بگرداند.

بسم الله الرحمن الرحيم

إذا جاء نصر الله و الفتح. و رأیت الناس یدخلون فی دین الله افواجا.

فسبح بحمد ربك و استغفره انه كان توابا.

والسلام علیکم و رحمة الله و برکاته.